

[Socialministeren.]

skolealderen, således at spørgsmålet om henvisning af disse børn ikke længere bliver aktuelt, vil dette forhold i sig selv ikke nødvendiggøre en ændret affattelse af de omhandlede regler i forsorsloven. Det bemærkes herved, at der, for så vidt angår talelidende og ordblinde ud over skolealderen, efter udvalgets opfattelse — også selv om folkeskolens specialundervisning er blevet fuldt udbygget — fortsat vil være behov for lokal behandling efter henvisning fra vedkommende institut.

Udvalget har derfor indstillet, at der ved revisionen ikke foretages ændringer i de gældende bestemmelser i § 71.

For mit vedkommende kan jeg ganske henholde mig til det af udvalget udtalte. Det er min opfattelse, at den i 1954 gennemførte nyordning har betydet en landvinding for behandlingen her i landet af talelidelser og svære tilfælde af ordblindhed, som vi ikke kan undvære, og som giver en smidig ramme om tale- og ordblindforsorgens administration af den ambulante behandling, der naturligvis som hidtil må ske i nært samarbejde med en række pædagogisk-psykologiske, lægelige og sociale instanser, herunder med folkeskolens specialundervisning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om foranstaltninger mod forstyrrelse af radiomodtagning.*

Når det nu er fundet nødvendigt at fremsætte forslag til ny lovgivning til afløsning af ældre lovgivning vedrørende radiostøj, hænger det naturligt sammen med den meget stærke udvikling, som radioen er undergået i de seneste år. F. eks. nævner de bestående love ikke udtrykkeligt fjernsyn, hvilket har givet anledning til tvivl om, hvorvidt der er hjemmel til at kræve støj-dæmpning af elektriske anlæg, som forstyrrer fjernsynet.

Radioen er en vigtig faktor i den daglige tilværelse, og her tænker jeg ikke blot på radiofoni og fjernsyn, men også på de mangfoldige andre anvendelser, radioen har fået som f. eks. kommunikation med biler, flyve-

maskiner og skibe. Radiomodtagningen kan som bekendt blive forstyrret af forskellige elektriske anlæg, og lovforslaget tilsigter at give generelle bestemmelser for, i hvilket omfang der skal træffes foranstaltninger til forebyggelse eller afhjælpning af sådanne forstyrrelser, og hvem der i givet fald skal afholde udgifterne hertil. Lovforslaget omfatter alene sådanne elektriske anlæg, hvor den forstyrrende udstråling er et uilsigtet biprodukt, idet regulære sendestationer omfattes af andre lovbestemmelser.

Det foreliggende forslag er en rammelov, som ikke indeholder tekniske detaljer. Ifølge forslaget skal et særligt nævn udarbejde de tekniske specifikationer, som tænkes krævet opfyldt af elektrisk materiel af forskellig art for at hindre forstyrrelser i at opstå. Sådanne forebyggende foranstaltninger har der ikke i den hidtidige lovgivning været hjemmel til at kræve gennemført. Radiostøjnævnet vil efter forslaget få en sådan sammensætning, at der skulle kunne sikres en passende balance mellem på den ene side ønskerne om den størst mulige støjfrihed og på den anden side den interesse, som fabrikanter og brugere af elektrisk materiel naturligvis må have i, at de støj-dæmpende foranstaltninger fordyrer varerne mindst muligt.

Nødvendigheden af at indføre forebyggende foranstaltninger imod radioforstyrrelser er blevet aktualiseret i den seneste tid, hvor der efter ibrugtagning af det 3. lydprogram er opstået forstyrrelser ved modtagningen af fjernsyn i Århusområdet, ligesom der i Københavnsområdet er mange bilradiotjenester, som lider under forstyrrelser. I begge de nævnte tilfælde skyldes forstyrrelserne, at der ved fabrikationen af FM-modtagere igennem mange år ikke har været sat tilstrækkeligt ind på at hindre udstråling af radiobølger fra disse modtagere. Risikoen for disse forstyrrelser har længe været kendt, og post- og telegrafvæsenet henledte da også allerede i 1953 radiobranchens opmærksomhed på betydningen af at undertrykke denne udstråling. I de seneste år har en del fabrikanter erkendt faren og sørget for, at de nye modtagere er i orden på dette punkt. Om denne udstråling fra FM-modtagere afstedkommer skadelige forstyrrelser eller ej, beror på et sammentræf af forskellige omstændigheder;